

PLANETA POVEȘTILOR

ANTOLOGIE DE LITERATURĂ PENTRU COPII

Volumul ANTOLOGIE DE LITERATURĂ PENTRU COPII
din cadrul Concursului de manuscrise „ÎMPLINEȘTE UN VIS”, ediția I,
Editura Universitară, 2021

**Adriana Roxana AVRAM
Constantin BIDULESCU
Roxana CAZACIUC
Elia DAVID
Eugenia Claudia GOGA**

**Casandra IOAN
Magdalena MOCANU
Ștefan Radu MUȘAT
Maria TIRENESCU**

PLANETA POVEȘTILO

ANTOLOGIE DE LITERATURĂ PENTRU COPII

EDITURA UNIVERSITARĂ

Redactor: Clelia Ifrim
Tehnoredactor: Ameluța Vișan
Coperta: Monica Balaban

Editură recunoscută de Consiliul Național al Cercetării Științifice (C.N.C.S.) și inclusă de Consiliul Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare (C.N.A.T.D.C.U.) în categoria editurilor de prestigiu recunoscut.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Planeta poveștilor : Antologie de literatură pentru copii -

București : Editura Universitară, 2021

ISBN 978-606-28-1347-5

821.135.1

DOI: (Digital Object Identifier): 10.5682/9786062813475

© Toate drepturile asupra acestei lucrări sunt rezervate, nicio parte din această lucrare nu poate fi copiată fără acordul Editurii Universitare

Copyright © 2021
Editura Universitară
Editor: Vasile Muscalu
B-dul. N. Bălcescu nr. 27-33, Sector 1, București
Tel.: 021 – 315.32.47
www.editurauniversitara.ro
e-mail: redactia@editurauniversitara.ro

Distribuție: tel.: 021.315.32.47/ 0745 200 718/ 0745 200 357
comenzi@editurauniversitara.ro
www.editurauniversitara.ro

Prefață

Orice poveste este un dar!

Câteva cuvinte legate cu un fir de iarbă, sau câteva stele ca niște licurici pe cer, sau un om de zăpadă în curtea unui castel, sunt tot atâtea posibilități de a face un dar ... povestind. Tot ce ne înconjoară are povestea lui. Iar dacă noi nu o cunoaștem, să ascultăm ce spun ceilalți.

De aceea, cred că există o Planetă a Poveștilor, o planetă undeva în Sistemul nostru Solar. Nu mergem mai departe de el, rămânem cât de cât în apropierea Pământului, casa noastră. Să zicem că această nouă planetă este planeta cu numărul 33. Ce ziceți de această descoperire?

Din câte știu eu, diseară va avea loc un mare bal, în cinstea acestei descoperiri. Lista invitaților este în această carte. Vă rog să o citiți și, dacă este cazul, să o completați. Lista rămâne deschisă.

Vă așteptăm începând cu răsăritul primei stele pe cer!

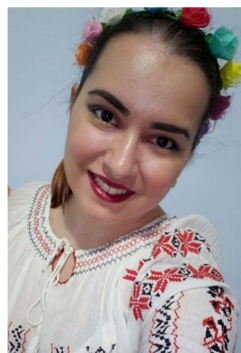
Clelia Ifrim

Adriana Roxana AVRAM

S-a născut la 21 august 1993, locuiește în Cugir, județul Alba.

A absolvit Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară din Cluj-Napoca, Facultatea de Zootehnie și Biotehnologii, specializarea Biotehnologii agricole și un master în „Tehnologia producției și valorificării vinurilor speciale și a produselor derivate”, tot la Universitatea din Cluj-Napoca.

„Sunt o persoană optimistă, sensibilă, visătoare și luptătoare. Îmi place să îi ascult pe ceilalți și să îi ajut atunci când au nevoie. Îmi place să scriu, să citesc, să vizionez filme, seriale și documentare și îmi plac plimbările în natură.

Pasiunea mea pentru scris a început încă din clasa a VIII-a. De atunci, aștern pe hârtie tot ce simt. Scrișul mă ajută să mă deconectez din această lume.

Atunci când scriu, îmi creez propria lume. Când scriu, ascult muzică și parcă nimic nu mai contează în jurul meu. Când sunt tristă, scriu. Când sunt fericită, scriu. Ce mi se pare cel mai interesant e momentul în care te recitești după ani și descoperi o cu totul altă persoană, deși e aceeași.”

Povestea omului de zăpadă Oly

A fost odată ca niciodată o prințesă care trăia într-un tărâm îndepărtat, într-un castel, alături de familia ei regală. Într-o zi geroasă, prințesa s-a împrietenit cu un om de zăpadă. Elizabeth avea șase ani. Numele ei provine din limba greacă, Elisheva, și înseamnă „jurământul lui Dumnezeu”. Elizabeth era iubită și răsfățată de toți cei din castel. Părul blond ca soarele îi atârna pe umerii albi ca spuma laptelui, avea ochii albaștri ca cerul și ca apele și buzele frumoase roșii ca focul. Îi plăcea să cânte la pian și la chitară. Moștenise talentul de la mama ei. Elizabeth avea o voce divină și cristalină, ce răsună în toată împărăția. Prințesei îi plăcea să se joace în părul reginei. Îi împletea pletele blonde și îi așeza agrafe în păr. Pe buzele moi și subțiri, Elizabeth o mângâia ușor cu un ruj roșu ca focul, pe pleoapele firave o farda puțin cu un verde aprins, iar pe obraji palizi o pudra ușor cu o pudră roz.

Într-o zi, regina se privi în oglindă și grăi:

- Draga mea, ce frumoasă m-ai făcut! Ești cea mai frumoasă și talentată fetiță din toată împărăția!

- Mulțumesc, mamă. Te iubesc! răspunse prințesa.

- Și eu te iubesc, draga mea!

- Mami, îmi cânti un cântecel? a întrebat prințesa.

- Desigur, draga mea.

Regina și prințesa s-au așezat în fața pianului și au început să cânte un colind:

Afară ninge liniștit,
Iarna a sosit,

Un fulg de nea în palmă s-a topit...
Colindul îngerilor cu drag l-am primit.
Un om de zăpadă noi am construit.

***

Cad fulgii mari, încet zburând,
Copii din depărtări auzi cântând,
Colindul sfânt în case să-l primiți
Creștinilor, să fiți iubiți!

Prințesa a fost încântată de colind. A sărit în brațele reginei și a grăit:

- Ce colind frumos! Îmi place, o să-l cânt în noaptea sfântă de Crăciun tuturor invitaților la castel.

- Mă bucur că îți place, draga mea. Acum e timpul să dormim, grăi regina.

- Of! Așa repede? Nu mai putem cânta încă un cântecel? Întrebă prințesa.

- Mâine, draga mea, o să cântăm. Acum e târziu, trebuie să dormi ca să crești mare.

- Bine, mami. Noapte bună! Te iubesc! spuse în șoaptă prințesa.

- Noapte bună, draga mea! Și eu te iubesc, grăi regina.

Zilele treceau și iarna a sosit. Peste toată împărăția s-a așternut o mantie albă, strălucitoare, de zăpadă. Frigul a înghețat tot ținutul. Țurțuri de gheață stăteau atârnați la ferestrele castelului. Fulgi de nea zburau dintr-o parte în alta. Prințesa Elizabeth era fermecată de acest anotimp geros numit iarnă. Stătea lipită de fereastră și privea jocul năzdrăvan al fulgilor de nea.

Regina a intrat încet în camera prințesei. S-a apropiat de ea și a grăit:

- Draga mea, te-ai trezit așa devreme?
- Da, mami. Privește, afară ninge! Ce frumos!
- E frumos, draga mea! Acum e timpul să mergem la masă.
- Apoi împodobim bradul? întrebă prințesa.
- Da, draga mea.

Prințesa s-a așezat alături de regină și rege și au savurat din delicatesele aflate pe masă. Elizabeth s-a ridicat de pe scaun și a alergat spre brăduț. Ajunsă pe holul castelului, a început să împodobească bradul împreună cu regina, regele și personalul care se ocupa de castel. Prințesa a fost ajutată de rege și a fost ridicată în brațe pentru a ajunge să așeze în vârful bradului o stea roșie și strălucitoare. Bătrânul brad a fost împodobit cu cele mai sclipitoare globulețe și cu mii de luminițe. Regina i-a oferit prințesei o rochie roșie cu floricele albe. Croitoreasa a ajutat-o pe prințesă să se îmbrace. Pe cap i-a pus o căciulă roșie cu puf alb care avea un ciucurel pufos la spate. Ca să nu simtă frigul de afară, a îmbrăcat peste rochiță un palton roșu ca focul și un fular negru. Nu a uitat mănușile pufoase din blană albă.

Porțile castelului s-au deschis și prințesa Elizabeth alături de regină și rege au ieșit afară. S-au îndreptat spre grădina castelului. Ce trei au început să construiască un om de zăpadă. Au luat zăpadă în mâini și au făcut un bulgăr de zăpadă. Au așezat trei bulgări mari unul peste celălalt și așa a luat viață omul de zăpadă. Regina și regele au intrat în castel, iar Elizabeth a mai rămas în grădină, lângă omulețul de zăpadă.

Prințesa s-a apropiat de omul de zăpadă și a grăit:

- Te vei numi Oly. Ce nume frumos! Oly, prietenul meu de zăpadă. Of! Dacă ai putea vorbi, dacă ai putea să alergi, am aluneca cu sania pe zăpadă și ne-am juca toată ziua! Acum e timpul să plec. Ne vedem mâine, Oly!

Ursitoarea care o proteja pe micuța Elizabeth a auzit din întâmplare conversația prințesei cu omul de zăpadă. Dar omul de zăpadă nu îi putea răspunde pentru că nu putea vorbi. Prințesa s-a îndreptat spre castel. Ursitoarea își dorea ca micuța prințesă să fie fericită și nu îi plăcea să o vadă niciodată tristă. S-a apropiat de omul de zăpadă și s-a gândit să îi dea viață.

A doua zi, prințesa a fugit spre grădina castelului și a îmbrăcat omul de zăpadă cu o vestuță roșie și un fular alb. Omul de zăpadă i-a zâmbit și a grăit:

- Mulțumesc pentru hăinuțe, dragă prințesă.

Elizabeth s-a mirat. S-a apropiat ușor de Oly și a grăit:

- Nu pot să cred! Poți vorbi? Ce frumos! Acum am cu cine să mă joc.

- Da, pot vorbi, dragă prințesă! grăi omul de zăpadă.

- Poți să te miști? Întrebă prințesa.

- Da. Pot și dansa. Ursitoarea ta a făcut o vrajă și așa am luat viață, spuse omul de zăpadă.

- Ura! Ce fericită sunt! exclamă prințesa. Dragă Oly, eu sunt prințesa Elizabeth.

- Mă bucur să te cunosc, prințesă. Ești foarte frumoasă! spuse Oly.

- Mulțumesc, dragă Oly, șopti prințesa.

- Îmi place numele Oly, grăi omul de zăpadă.

- Mă bucur că îți place. Plec să îi spun și mamei că tu poți vorbi!

Prințesa a intrat în castel și a alergat spre camera reginei să îi spună vestea. Ajunsă în fața camerei, a deschis ușor ușa, a sărit în brațele mamei și a grăit:

- Mami, mami! Sunt așa de fericită!

- Bună, draga mea. Mă bucur că ești fericită! spuse regina.

- Oly vorbește! șopti prințesa.

- Cine e Oly, draga mea?

- Omul de zăpadă, mami, răspuse Elizabeth.

Regina a tăcut o clipă și, privind-o uimită pe micuța prințesă, a început să râdă. S-a aplecat spre ea și i-a șoptit:

- Vai, draga mea prințesă, ce imaginație bogată ai! Oamenii de zăpadă nu vorbesc.

- Dar, mami, Oly vorbește! Hai să vezi! răspuse Elizabeth. Ursitoarea mea a făcut o vrajă și l-a adus la viață, grăi prințesa.

- Bine, draga mea, o să vin să văd, răspuse regina.

Când au ajuns în grădina castelului, regina și prințesa l-au văzut pe Oly cum dansa și cânta de fericire.

Iarna a sosit,
Eu pe lume am venit,
Ursitoarea mi-a dat viață...
Sunt un omuleț de gheață
Fulgii de nea sunt prietenii mei,
Dansez alături de ei.

Regina uimită s-a apropiat de Oly și a grăit:

- Ce frumos ai cântat, Oly! Ce voce frumoasă ai!
Însăși ursitoarea te-a adus la viață?

- Vă mulțumesc frumos, regină. Da, ursitoarea mi-a dat viață, răspuse Oly.

- Ce frumos! Vă las să vă jucați. Distracție frumoasă!

- Mulțumim! au spus în cor Oly și prințesa.

Oly și Elizabeth au cântat și au dansat alături de fulgii de nea. Au reușit să facă un derdeluș aproape de castel. Săniuța aluneca pe pantă în jos cu o viteză foarte mare, dar în loc să ajungă jos, ea se înălța sus, tot mai sus, și așa au ajuns tot mai aproape de cer. Săniuța era fermecată. Zburau deasupra norilor și priveau de sus castelul și tot ținutul. Tot ținutul era acoperit de o mantie albă de zăpadă. Elizabeth striga de fericire. Oly a grăit:

- Ce priveliște frumoasă, dragă prințesă!

- Așa este, Oly. E frumos! spuse prințesa.

Săniuța cobora lin, ducându-i pe Oly și pe prințesă în fața scării de la intrarea principală a castelului. Ce doi au coborât de pe sanie. Apoi, Oly s-a apropiat de fereastra mare și luminată, pentru a vedea ce se află în acel castel. A văzut un brad uriaș, împodobit cu multe globuri colorate, cu bomboane și cu mii de luminițe, iar în vârful bătrânului brad stătea o stea roșie și strălucitoare.

Uimit, Oly s-a apropiat de prințesă și a grăit:

- Wow! Ce frumos! Ce brad mare și luminos!

- Mă bucur că îți place, dragă Oly, spuse prințesa.

- Ce sunt toate aceste lucruri scilpitoare din brad?

întrebă Oly.

- Baloanele roșii și argintii care strălucesc se numesc globuri, răspuse prințesa.

- Și luminițele acelea ce sunt? întrebă Oly.

- Sunt instalații care luminează bradul, dragă Oly.
Doar bradul de afară e luminat cu licurici. Și acela e superb,
spuse prințesa.

- Ce frumos! Pot să intru să îl privesc? întrebă Oly.

- Nu poți intra în castel, răspuse prințesa.

- De ce? întrebă Oly.

- Pentru că în castel e cald, îi spuse prințesa.

- Și?

- Te vei topi.

- Of! Oftă Oly.

- Dragă Oly, eu trebuie să intru în castel. Afară s-a
întunecat și îmi este frig, o să îngheț. Noapte bună, Oly!

- Noapte bună, dragă prințesă!

În ziua următoare, Elizabeth s-a îndreptat fericită
spre grădina castelului. Bucuroasă, l-a strâns în brațe pe
Oly și a grăit:

- Bună, dragă Oly!

- Bună, micuța mea prințesă! răspuse supărat Oly.

- De ce ești trist? întrebă Elizabeth.

- Of! Sunt tare supărat!

- De ce? întrebă din nou prințesa.

- Pentru că atunci când primăvara va veni, eu am să
mă topesc și nu o să te mai văd. O să îmi fie dor de tine.
Mingea aceasta de foc abia așteaptă să mă topească. Nu
îmi este prietenă, răspuse Oly.

- Ce trist! Nu vreau să te topești. Eu cu cine o să mă
mai joc? O să îmi fie dor de tine, spuse prințesa.

- Și mie o să îmi fie dor, dragă prințesă, grăi Oly
supărat.

- O să îi spun ursitoarei mele să îți construiască un palat de gheață, îi spuse în șoaptă prințesa.

- Ce gest frumos, dragă prințesă! Mulțumesc!

- Cu drag, omulețul meu de zăpadă.

Zilele au zburat ca vântul și au sosit în sfârșit Sfintele sărbători de Crăciun. La castel s-au adunat toți oamenii din ținut: prințese, prinți, regi, regine, oameni de rând, zâne, ursitoare, animale. Singurul care lipsea era Oly, omulețul de zăpadă. Nu putea să intre în castel, îi era teamă să nu se topească din cauza căldurii. Când ursitoarea l-a văzut pe bietul Oly așa trist, s-a gândit să facă o vrajă. Așa încât, i-a oferit omulețului de zăpadă un norișor deasupra lui. Astfel, putea să intre liniștit în castel fără să se topească.

Fericit, Oly a reușit să ajungă în sfârșit în castel. Elizabeth a fost foarte fericită când l-a văzut. A alergat spre el, l-a strâns în brațe și i-a șoptit:

- Ce fericită sunt că ești aici cu noi! Intră, dragă Oly.

- Sunt foarte fericit că am reușit să intru în castel, micuță prințesă, spuse Oly.

- Și eu, dragă Oly! șopti prințesa.

- Câte luminițe! Acesta e bătrânul brad? întrebă Oly.

- Da, acesta e bradul, răspunse Elizabeth.

- E superb! spuse Oly.

După ce omulețul de zăpadă a admirat tot castelul, prințesa împreună cu regina s-au așezat în fața pianului și au început să colinde. Micuța Elizabeth i-a șoptit lui Oly să se apropie să cânte alături de ele. Toți invitați au început să colinde alături de prințesă și regină:

Afară ninge liniștit,
Iarna a sosit,
Un fulg de nea în palmă s-a topit...
Colindul îngerilor cu drag l-am primit,
Un omuleț de zăpadă noi am construit.

***

Cad fulgii mari, încet zburând...
Copii din depărtare auzi cântând.
Colindul sfânt în case să-l primiți,
Creștinilor, să fiți iubiți!

***

Afară ninge liniștit,
Crăciunul a sosit!
Bătrânul brad cu mii de luminițe e împodobit,
Un fulg de nea în palmă s-a topit.

***

Zăpada s-a așternut ca o mantie strălucitoare,
Ninge peste întreg ținutul, e prag de sărbătoare,
Poate se țese un val de nostalgie în jurul vostru...
Creștinilor, în dar primiți colindul nostru.

De atunci, din cer cădeau mii de fulgi, îngerii au coborât pe pământ și cântau alături de familia regală. Castelul a fost înconjurat de zâne și licurici. Oly, omulețul de zăpadă a trăit fericit alături de prințesă fără să îi fie teamă că într-o zi se va topi.

Și apoi, încălecai pe-o coasă și vă spusei o poveste frumoasă.

Constantin BIDULESCU

S-a născut la 29 februarie 1944.

Absolvent al Facultății de Matematică, Universitatea din București, în anul 1970.

A fost 42 de ani profesor la câteva licee din Ploiești și județ, iar după pensionare a început să aibă preocupări literare, la început scriind epigrame și poezie umoristică.

„Viața se scurge neîntrerupt, dar asta înseamnă că este timpul ca noi să zâmbim, nu să ne încruntăm. Zâmbetul este fericirea care se află... chiar sub nasul nostru.”

A fost selecționat și inclus în peste 25 de Antologii de poezie.

*A obținut **Premiul I** la Concursul de rondeluri, organizat de site-ul Negru pe alb, **Premiul I** și **Premiul al II-lea** la concursuri de epigrame organizate tot de același site, **Premiul al III-lea** la Concursul – CENTENARUL UNIRII – STARPRESS 2018 - secțiunea poezii cu rimă, **Mențiune** la Concursul literar internațional de poezie și proză „Magia sărbătorilor de iarnă”, **Premiul special** la Concursul național ROMÂNIA la 100 + 100, **Premiul al II-lea**, secțiunea proză la Concursul literar „Odiseea cuvintelor” organizat de Revista „Vitrina cu oglinzi”, **Premiul al III-lea***

*„Agatha Bacovia” la Festivalul internațional de poezie și epigramă „Romeo și Julieta la Mizil” – ed. XII – 2019 și **Premiul I** la Festivalul Concurs Național de Literatură „Ion Budai Deleanu” ediția IX – 2019 Geoagiu. **Premiul al III-lea** la epigramă la Concursul Internațional de Creație – Trofeul Univers Românesc XXL, ediția I, 2020, **Premiul „Florica Cristoforeanu”** cu publicarea volumului participant la Festivalul internațional de creație „Titel Constantinescu” ediția XIII, Râmnicu Sărat, **Premiul al III-lea** la Festivalul-Concurs Internațional de poezie, proză și grafică „Nicolae Dabija - Tăcerea răstignită”, ediția I, 2021, **Mențiune** (loc patru în ordinea mediilor) la Concursul de epigrame „George Zarafu” – ediția a II-a, 2021, **Premiul I** la proză scurtă în cadrul Festivalului Național de Umor Ion Căvăoiu, Gorj 2021..*

A publicat opt cărți: „Ecouri târzii” (2017) – Editura Genius, „Consonanțe – Umor” (2017) – Editura Sfântul Ierarh Nicolae, „Mică e... Vacanța mare” (2017) – Editura Sfântul Ierarh Nicolae, „Forme fixe – Versuri” (2018) – Editura Editgraph, „Interviuri imaginare” (2018) – Editura Etnous, „acUM Ori niciodată” (UMOR) (2020) – Editura Sfântul Ierarh Nicolae și „Dum spiro, spero” – Versuri (2020) – Editura RAFET (premiul „Florica Cristoforeanu” la Festivalul internațional de creație literară „Titel Constantinescu” ediția XIII, cu publicarea volumului „Dum spiro, spero”), „Crâmpeie de viață” Editura Armonii culturale, Proză 2021.